

ضمایر [این]

راه روشن رونمایی شد

بیانیه گام دوم انقلاب دستمایه تولید یک اثر سمفونیک شد

سازمان فرهنگی- هنری شهرداری تهران، دیروز از یک پوئم سمفونی رونمایی کرد به نام راه روشن که به موضوع بیانیه گام دوم انقلاب اختصاص دارد. پوئم سمفونی ها، قطعاتی است که بر اساس یک شعر، مفهوم یا حتی منظره یا تصویر ساخته می‌شوند و حالا بعد از پوئم سمفونی سرباز یا الهام از شخصیت شهید سردار سلیمانی، پوئم سمفونی راه روشن درباره بیانیه گام دوم انقلاب باهمت سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران ساخته‌شده است.

مراسم رونمایی از پوئم سمفونی «راه روشن» که بر اساس بیانیه گام دوم انقلاب و همزمان با دهه فجر ساخته شده است، دیروز در ستاد سازمان فرهنگی هنری برگزار شد. علیرضا زند وکیلی، معاون هنری سازمان فرهنگی- هنری، امیرحسین سمعی مدیر امور موسیقی و سرود این سازمان و حسین پارسافر، آهنگساز اثر در این نشست حضور داشتند.

علیرضا زند وکیلی، معاون هنری سازمان فرهنگی- هنری درباره **این** پوئم سمفونی توضیح داد: بیانیه گام دوم، ترسیم یک مسیر روشن و شفاف برای آینده انقلاب اسلامی است که تکلیف سال‌های پس از ۴۰ سال نخست را مشخص می‌کند. امیدوارم روزه‌روز بیشتر به اصل ماجرا و نه فقط اسم ماجرا بپردازیم و فعالیت‌های فرهنگی و هنری را عمیق‌تر، کاربردی‌تر و مردمی‌تر پی بگیریم. در تولید این کار از نزدیک شاهد تلاش شبانه‌روزی همکارانم بودم و تلاش عوامل (از آهنگساز گرفته تا خواننده و شاعر، امروز به ثمر نرسشته است.

امیرحسین سمعی، مدیر امور موسیقی و سرود سازمان فرهنگی هنری، راه روشن را دومین اثر از سه‌گانه پوئم سمفونی‌های سازمان فرهنگی هنری معرفی کرد و توضیح داد: آهنگسازی این اثر آرای پارسافر به‌عهده داشتند که جوان هستند و کارنامه درخشانی در عرصه موسیقی ارکسترال دارند. میلاد عرفان‌پور، شاعر اثر نیز جوان است و به‌خوبی به همه ابعاد انقلاب اسلامی پرداخته است و در این شعر به افق آینده می‌نگرد. همچنین بهرام پاییز، خواننده یکی از قطعات، یادآور صداهای جدی این نوع موسیقی است.

حسین پارسافر، آهنگساز پوئم سمفونی راه روشن به بیان توضیحاتی درباره این اثر پرداخت و گفت: این کار در هفت موومان تولیدشده که دو قطعه از آن باکلام و با اشعار میلاد عرفان‌پور ساخته‌شده است. یکی از این قطعات با صدای بهرام پاییز و دیگری با گروه گر ضبط‌شده و پنج قطعه هم بی‌کلام است. گام قطعات در پنج موومان «شل مینور» و در دو موومان «ر مینور» است. در بعضی بخش‌ها دستگاه نوا و آواز بیات اصفهان هم برای شنونده دتاعی می‌شود. این کار با ۹ نوازنده ارکستر سمفونیک ساخته‌شده که همگی از نوازندگان باتجربه بوده‌اند و با ۶ خواننده گروه گرنیز همکاری داشته‌ایم.

پوئم سمفونی راه روشن، هفت موومان دارد و از امروز در همه سایت‌های معتبر فروش موسیقی عرضه می‌شود.

این پوئم سمفونی دومین اثری است که سازمان فرهنگی شهرداری تهران منتشر می‌کند و این اثر سومی هم در آینده رونمایی خواهد شد.

خط فرضی

خط فرضی به کارگردانی فروش صمدی و گیج‌گاه به کارگردانی عادل تبریزی به عنوان اولین فیلم‌های سینمایی دو فیلمساز جوان هم باوجود امیدواری‌ها و انتظارات و تعاریف کاذبی که وجود داشت درمجموع ناامیدکننده بود

خودنویس اسفندماه تمام می‌شود

دبیرعلمی دومین مسابقه «داستان نویسی خودنویس» از برگزاری اختتامیه این جشنواره در تاریخ هفتم اسفند مصادف با ولادت امام علی (ع) خبر داد. احسان رضایی درباره این مسابقه گفت: جمع‌آوری آثار برگزیدگان مرحله اول ۱۴ بهمن انجام شده‌است و برگزیدگانی که موفق به تکمیل داستان خود نشده‌باشند، هیچ معنی برای انتشار آثار خود از سوی نشر ندارند و بعد از تکمیل آثار، داستان این دسته از افراد نیز منتشر خواهد شد.

تندیس تازه‌ای برای استاد شهریار

تندیس‌های تازیا و نامناسب همچنان ساخته و نصب می‌شوند؛ مثل تندیس استاد شهریار در برج میلاد تهران. ایسنا خبر داد موج انتقاد به تندیس استادشهریار در برج میلاد به اینجا رسیده که بر اساس اعلام معاون فرهنگی اجتماعی شهرداری تهران و با همراهی کمیسیون فرهنگی اجتماعی کلانشهرها تندیس نامانوس استاد شهریار از محل برج میلاد تهران برچیده شد. قرار است در همین مکان یک تندیس جدید و متناسب از استاد شهریار نصب شود.

سرگیجه جشنواره‌ای

نگاهی به ۲ فیلم خط فرضی و گیج‌گاه، از آثار بخش سودای سیمرغ سی و نهمین جشنواره فیلم فجر

خورشید، شنای پروانه، شبی که ماه

کامل شد، سرخ‌پوست، ماجرای نیمروز؛

رد خون، متری شیش‌ونیم، قصر

شیرین، تنگه ابوقریب، مغزهای کوچک

زنگ‌زده و شعله‌ور؛ اینها بهترین،

جذاب‌ترین و پرسیروصداترین فیلم‌های

سه دوره اخیر جشنواره فیلم فجر

هستند. آثاری که نظر مردم و منتقدان را

به خود جلب کردند و فارغ از برخی نقدها، کیفیت و استاندارد قابل

قبولی داشتند. سی و نهمین جشنواره فیلم جشنواره فیلم فجر که به آخر راه

رسیده، با نگاه سختگیرانه و در مقام مقایسه، حتی یک فیلم هم

با چنین مختصات، ویژگی‌ها و جذابیت‌هایی ندارد. باوجوداین که

فیلم‌هایی چون آبی بی‌همه چیز، جذابیت‌هایی دارند و توجه‌ها

را به خود جلب کرده‌اند و در اکران مردمی هم جزو صدرنشین‌ها

هستند اما در یک‌دستی و کلیت و جذابیت به‌اندازه آن فیلم‌های

مهم دو سه دوره اخیر جشنواره فیلم فجر، با نظرات مثبت و

رضایت‌مندی کامل روبه‌رو نشده‌اند. نتیجه این‌که سی و نهمین

جشنواره فیلم فجر در نبود یک فیلم سراسر جذاب و شش‌دانگ

کامل به کار خود پایان می‌دهد. ظاهراً چاره‌ای نیست و نباید از یک

سال گروناپی، توقعی بیش از این می‌داشتیم. خط فرضی به

کارگردانی فروش صمدی و گیج‌گاه به کارگردانی عادل تبریزی به

عنوان اولین فیلم‌های سینمایی دو فیلمساز جوان هم باوجود

امیدواری‌ها و انتظارات و تعاریف کاذبی که وجود داشت

درمجموع ناامیدکننده بود.

خط فرضی

فروش صمدی یکی از سه کارگردان خانم سی و نهمین جشنواره فیلم فجر است و باوجود سابقه موفق ساخت فیلم کوتاه و البته حضورهای جهانی موفق همین خط فرضی، توقعات را از اولین ساخته سینمایی‌اش (خط فرضی) بالا برده بود. فیلم شروع خوبی دارد و بی‌حالی دخترپچه و تأکیدهای پدر (حامد با بازی پژمان جمشیدی) به سارا (مادر با بازی سحر دولت‌شاهی)، خبر از اتفاقی در ادامه می‌دهد. خودکشی ناموفق یکی از دختران دانش آموز مدرسه‌ای که سارا معلم آنجاست هم این گمانه‌زنی را تشدید می‌کند. بازی دولت‌شاهی و دخترپچه فیلم، آیلین جاهد از نقاط قوت فیلم است اما پژمان جمشیدی باوجود تلاشی که برای ایفای نقش یک مرد جدی، گوشت تلخ و بی‌اعتماد به همسرش انجام می‌دهد، انتخاب چندان مناسبی برای نقش حامد به نظر نمی‌رسد. باوجود نپهی حامد که با رفتن سارا و دخترشان به مراسم عروسی در شمال مخالفت می‌کند، سارا و دخترش عازم این سفر می‌شوند و اتفاقی که نباید، می‌افتد. فضای خاص عروسی تا حدودی یادآور عروسی غریب و کابوس وار اول فیلم‌ها مون است، منتها اینجا همه چیز پاکیزه‌تر و رویاگون‌تر است اما می‌توان حتی در پس این زیبایی، آرامش و سپیدی (که همه مهمانان جامگانی سفید به تن دارند)، هشدارهایی چون زخم پیشانی دخترپچه و مرگ پرندۀ را جدی گرفت و منتظر آن حادثه تلخ ماند.

اما آزمون و چالش اصلی فیلم و نویسنده و کارگردان از اینجا به بعد شروع می‌شود؛ دروغ و پنهانکاری و صحنه‌سازی سارا و خانواده‌اش که حقیقت ماجرا را طور دیگری جلوه دهند. فضایی که تا حدی برخی آثار اصغر فرهادی را به یاد می‌آورد اما به جز یکی دو سکانس که سارا با برنامه‌ریزی روی حقیقت را می‌پوشاند، حامد متوجه می‌شود و بعد از آن با شکرآب شدن رابطه زوج دادگار قصه روبه‌رو هستیم و تلاش برای فیصله دادن به دعوی قضایی آنها و آشتی دادن شان از سمت خانواده‌ها. درحالی‌که اگر سارا طراری هوشمندانه‌تری برای دروغ و پنهانکاری‌اش داشت با درام غیرانسانی‌تر اما جذاب‌تر و سینمایی‌تری مواجه می‌شدیم و می شد گرگ‌شایی و ندامت سارا را تا اواخر قصه به تعویق انداخت.

ضمن این‌که قصه خودکشی آن دختر دانش آموز هم از جای نامناسب و بی‌ربطی، پی گرفته می‌شود. همچنین تأکید کارگردان به ویژه در صحنه‌های دادگاه و اصرار روی کلمه ولی قهری، انگیزه‌های برابری حقوق زن و مرد را به شکل ناموفق و بی‌فایده، به‌کار برده است. در آن سوی خط مرگ در حال صحبت و پسرپچه که در موقعیت بسیار بد و غیرقابل باوری قرار گرفته، نمی‌داند باید چه واکنشی از خود هاوک در قالب شخصیت آدم‌را بازی می‌کند که شنیده صدای زنگ تلفن، او را به زیرزمین می‌کشاند و بعدی داستان به وقوع می‌پیوندد. میسون تامس پسرپچه ربوده شده و جرمی دیویس پدر اوست. هنوز ست صدای کدام بازیگر برای شخصیت مرگ مورد استفاده قرار خواهد گرفت. جو هیل که بر کار نگارش طارث کامل داشته، مدیر تولید فیلم هم هست.

نپای اتیرس و دلهره چندان بیگانه نیست، در کنار همکاری با دریکسون در شرور یکی از نقش‌های موعه ترسناک بسیار موفق «تصفیه» را هم بازی کرده است. این مجموعه دلهره‌آور هم توسط مسازی بلوم هاوس تولید شده است. او واسط ماه فوریه راهی کارولینای شمالی می‌شود تا جلوی نین سیاه قرار گیرد. هنوز معلوم نیست او قبل از حضور جلوی دوربین این فیلم، بازی‌اش در مجموعه و کمیک‌استریپی (مون نایت / شوالیه تاریکی) را تمام می‌کند یا خیر. هاوک صدقهرمان داستان این ست که به نبرد با ابرقهرمان ماجرا می‌پردازد. به جز این، هاوک یکی از نویسنندگان فیلم‌نامه مینی‌سریز «لرد» هم هست و یکی از نقش‌های اصلی آن را بازی می‌کند. اطلاع چندان‌ی از داستان این مینی‌سریز در

ت/د دلایل

منجر شد که با هیچ توضیح و ضمیمه‌های ارادتمندانه به سینما و اشاره به شانیت و جایگاه سینمایی امثال هاشم‌پور هم جبران و رفع و رجوع نمی‌شود. نقش شاهرخ با بازی بهرنگ علوی ظاهراً قرار است جمعیت همه نقش منفی‌های سال‌های دور باشد، اما باکم‌کاری فیلم‌نامه و شخصیت‌پردازی، تلاش علوی هم ناکام می‌ماند. تکلیف تماشاگر با نقش سربوش صحت مشخص نیست و نمی‌توان او را جدی گرفت و نه حتی مایه‌های کمیک دارد که بشود به او خندید. استفاده از قهرمان‌ها و ضدقهرمان‌های مورد اشاره یعنی هاشم‌پور، صفایی‌پور و رضایی هم سطحی و سردستی است و در یک سکانس مضحک و بی‌رقم اتفاق می‌افتد، درحالی‌که انتظار می‌رفت از چنین چهره‌هایی در طول قصه استفاده شود.

در چنین شرایطی آن تراشیدن سر بهداد و بدنگاری به جای هاشم‌پور هم تلاش ضعیف و هدررفته‌ای است. هرچند به نظر می‌رسد این سکانس، به دل خود بهداد به عنوان بازیگر نشسته و حتی شباهتش با سر تراشیده به سرهنگ کورتز (مارلون براندو در فیلم اینک آخرالزمان)، این دلبستگی و خشنودی را برآی او تقویت هم می‌کند، اما دست‌آورد چنین صحنه‌هایی برای تماشاگران تقریباً هیچ است. نکته قابل اشاره دیگر، بی‌زمان بودن فیلم بوده و مشخص نیست قصه گیج‌گاه در چه سالی اتفاق می‌افتد و این چه سالی است که فیلم‌های عروس بهروز افخمی (همان کارگردانی که اعتقادی به ماسک ندارد) و تایتانیک به کارگردانی جیمز کامرون، به عنوان فیلم‌های تازه‌رسیده در یک سال و تقریباً به‌طور هم‌زمان در ویدئوکلوب عرضه می‌شوند. گیج‌گاه با همه این حرف‌ها، یکی از بزرگ‌ترین سرخوردگی‌های جشنواره امسال است و کیفیت فیلم به قدری نازل است که حتی راهبایی آن به بخش سودا؛ سیمرغ جشنواره هم عجیب به نظر می‌رسد. ضمیر این‌که فیلم در اکران‌های مردمی جشنواره هم اوضاع خوبی ندارد و نشان می‌دهد در صورت اکران عمومی در آینده هم چندان نمی‌توان به پرفروش بودن آن امیدوار بود.

موسیقی [دنگ]

آلبوم شناور منتشر شد

آلبوم شناور سوی ساحل ناپیدا به آهنگسازی محسن غلامی و خوانندگی صادق میرزا منتشر شد. قطعات این آلبوم در طول ۱۰سال اخیر جمع‌آوری شده و امسال با صدای صادق میرزا که یکی از شاگردان استاد شجریان است، به اشتراک گذاشته شد. آهنگساز این قطعه ضمن این توضیح، اضافه کرد: سعی شده در این آلبوم ملودی‌ها کوتاه باشد که بهتر و مناسب بر خاطر مخاطب به جای بماند. از شاهکار این آلبوم می‌توان به قطعه اندوه تنهایی برای شعری از فروغ فرخزاد اشاره کرد که از جنس مولودی و محتوای اثر بخشی خاصی دارد.

غلامی درباره زائر و شاخص‌های این اثر بیان کرد: زائر موسیقی سنتی و تنظیم آن مولودی محور است و فضای دهه ۴۰ و ۵۰ را تداعی می‌کند. از شاخص‌های این آلبوم همخوانی گروه کراست که در بسیاری از قطعات بخشی از ساز اصلی محسوب می‌شود و نمونه اصلی آن در قطعه موج دیده می‌شود که ۷۰درصد آن توسط گروه کر تهیه شده است. در آلبوم شناور بسیاری از نوازنده‌ها و خواننده اثر گمنام هستند؛ چون آهنگساز این اثر معتقد است یک اثر مطلوب نیازمند چهره نیست بلکه به کیفیت، تخصص و تعهد نیاز دارد. صادق میرزا سال ۸۷ بعد از قرار گرفتن در فهرست ۲۲ نفر برگزیده آزمون خوانندگی در فرهنگستان هنر، وارد دنیای هنر شد و هم‌زمان در دو رشته خوانندگی و صدایپیشگی فعالیت می‌کند.

